

ХРАСТ

За Иву Каїакомбу

На тратини мрки дуб
Зубе не даје никоме

Јаром лебди изваљен
Поглед му недоглед

Боли на куб сложене
Сваке вечери забубње

На пола копља
Језери се само око

Јутром косне пуста сенка
У годовима сочну псовку

И на пола копља
Језери се самље око

Мрком дубу зуби
У грлу запели

ГЛУМАЦ

Буде се позоришта
Замрла у рововима
Бора и вијуга

Сада већ старе глумице
Одиграће још један чин
На подијуму усамљеничке тишине

Прашњав и изгужван старац
Решава загонетку хоризонта
Крај поломљеног путоказа

Желећи да се још једном
Подигне кулица једночинке
Лута пустињом богомољке

ЈАСИКА

Танана невеста
Из обале стрши

Ледена јој змија
Земљу под стопом уједа

Беле је пене спопале
На рамену кућу држи

Око муње пробија
Својим витим ребром

У поносном бдењу
Жар у году чува